

за пет-шест дена, колкото да види майка си — и пак навън... По Сърбия бил, не знам де си още — в Франция ли, в Германия ли — учил там нещо, работа, думеха, завъртял и не се връща. Пък старата я удари дамла, имотът чужди го работеха — съсипия!.. Хеле, един ден пристигна бай Асен, ама изпърво чухме, че станал чиновник. Докато разберем, дето се вика, че е в града — той зарязал службата и поел чифлика. Сетне, старата се помина, той се пренесе тук, пък къщата в града я гледа леля му... Бива го човека, не може да му се изяде хака, каквото залови — върви му, на хаджийката се е метнал... Само че, да ти кажа, трудничко трябва да му е, според както е мойто мнение... Все едно, с игла кладенец да копаяш... Че то половината имот — травясало, подивяло... Самин ще видиш! Какво нещо беше едно време! Китка!..

Той млъкна, качи се на файтона и се полуизвърна.

— Пък весел човек, бей! Едно сърце има — от младите по-млад!.. Лятно време аз всеки празник му карам тук гости от града: — идат, като у тях си...